

ENVER: PESNICA MARKISISTIČKO-LENJINISTIČKIH KOMUNISTA TAKOĐE MORA UNIŠTITI LEVI AVANTURIZAM, PUPOLJAK MODERNOG REVIZIONIZMA

Iz razgovora sa dvojicom lidera Komunističke partije (markisističko-lenjinističke) Ekvadora

01. oktobra 1968. godine

Drugovi iz Ekvadora, drago nam je što se srećemo. Naravno, želeli bismo da imamo češće i duže razgovore sa vama, jer je borba Komunističke partije (markisističko-lenjinističke) Ekvadora, kao i borba svih markisističko-lenjinističkih partija Latinske Amerike, od velike važnosti za revoluciju. Smatramo da je vaša borba od velike važnosti svetskoj revoluciji i našoj Partiji koja uvek ima potrebu da uči i izvlači korist iz iskustava bratskih partija.

Marksizam-lenjinizam, naša univerzallna doktrina, primenjena na uslove bilo koje države, obogaćena je novim iskustvom svih revolucionarnih partija. Iskustvo bilo koje marksisističko-lenjinističke partije stečeno tokom njenog rada i borbe protiv zajedničkih neprijatelja, imperijalizma i revizionizma, istovremeno pomaže i ostalim partijama. Bez ovakvih iskustava partije bi zaostajale jedna za drugom.

Vi drugovi, sa vašom revolucionarnom aktivnošću i borbom na Latinoameričkom kontinentu, sa velikom populacijom i sa divnim revnosnim narodom, vi ste u stalnom ustanku, u revoluciji, u svakom značenju termina. Na čelu naroda ovog kontinenta su bratske marksisističko-lenjinističke partije. Njihovo realistično marksisističko-lenjinističko razumevanje situacije na kontinentu ispunjava istinske marksisističko-lenjinističke partije Evrope, Azije i Afrike nesputanim entuzijazmom i inspiracijom i svima nama pomaže da do kraja izvršimo revolucionarne akcije svakog kontinenta na nacionalnom, kontinentalnom i međunarodnom nivou protiv našeg zajedničkog neprijatelja: imperijalista (sa SAD na čelu), modernih revizionista (sa sovjetskim revizionistima na čelu), i reakcionarima svih paleta.

Partija rada Albanije, albanski komunisti osećaju veliku potrebu za kontaktima kako bi razmenjivali iskustvo sa svim bratskim partijama, jer nas bliska saradnja međusobno osnažuje. Iako smo geografski udaljeni, u mislima i srcima blizu smo jedni drugima, i faktor „daljine” više nije nepremostiva prepreka.

Kao što ste sami videli tokom vaših poseta, mnoge promene su napravljene u našoj zemlji od trijumfa revolucije. Zasluge za ovo pravilnoj markisističko-lenjinističkoj liniji Partije i revolucionarnom duhu našeg naroda. Kako bi imali jasnu viziju Albanije u prošlosti, morate je uporediti sa jednom od najsiromašnijih, najzaostalijim i ugnjetavanim delovima Ekvadora. Kao i vaša zemlja danas, pre oslobođenja Albanija je mnogo propatila pod divljačkim, feudalnim ugnjetavanjem. Nismo imali škole. Ljudima je falilo hrane, odeće i svake životne potrepeštine. Većina ravnica koje ste videli bile su bare i močvare pre oslobođenja. Malarija, tuberkuloza i mnoge druge bolesti su žestoko pogađale populaciju, naročito decu. Ali kao rezultat narodne revolucije koju je predvodila naša Partija, izvršili svo velike i brze promene da bez preterivanja možemo da ih opišemo kao kolosalne po albanskim standardima.

Međutim, kao marksisti, realno sagledavajući situaciju, potpuno smo svesni da sa velikim uspesima koje smo postigli, takođe imamo i slabosti i veliki deo posla ostaje da se odradi u budućnosti; na prvom mestu, da izdignemo radničku klasu na još viši nivo, kako politički i ideološki, tako i ekonomski; moramo naporno da radimo da vojno osnažimo našu zemlju, da podignemo nivo kulture i orazovanja naše zemlje, i sve ovo na revolucionarnom putu marksizma-lenjinizma.

Naša Partija radi u ovom smeru. Možemo da kažemo da smo stvorili zvučniju, moćniju bazu, ali glavna stvar je ta da sve što smo stvorili, sve što smo postigli u neumornoj borbi protiv teškoća rasta, okružni neprijateljima, u takvim uslovima da su nezavisnost, sloboda i suverenost naše Domovine i socijalizma bili ugroženi u svakom trenutku. Stvorili smo sve ovo kroz borbu da odbranimo i ojačamo marksističko-lenjinističko jedinstvo Partije i naroda, koje je posebna meta za neprijateljske napade. Radili smo bez prestanka da iskovemo ovo jedinstvo. Naša snaga leži u još većem čeličenju jedinstva između naroda i partije. Ovo je od vitalnog značaja, jer opasnost od intervencije oružanim silom i svakim drugim mogućim sredstvom protiv naše zemlje ostaje velike i neumorna, i od strane imperijalista, titoističkih otpadnika, i sovjetskih revizionističkih militarista koji, kako je pokazala okupacija Čehoslovačke, koriste za izgovor bilo koju situaciju kako bi konsolidovali „bratske” države.

U trenutnoj revolucionarnoj situaciji, marksističko-lenjinističke partije širom sveta moraju neprestano da se bore kako bi ojačale svoje redove i svoje marksističko-lenjinističko jedinstvo, da blisko povežu sebe sa narodnim masama, i jednu sa drugom, jer je komunistički i radnički pokret širom sveta jedan od faktora koji kvare planove zamišljene protiv naroda i od strane sovjetskih revizionista i američkih imperijalista, koji svakim danom osnažuju svoje fašističke diktature kako bi dominirale svetom. Marksističko-lenjinističke partije moraju da povećaju svoju budnost.

U svakom trenutku, ali posebno u situacijama koje preživljavamo, naša zemlja je konstantno pojačavala i nastaviće da pojačava svoje jedinstvo i budnost. Do sada, kao i uvek, sprovodili smo ideološke, političke, ekonomske i vojne mere. Naš narod je naoružan. Svaki Albanac, iz grada ili sa sela, ima oružje u svom domu. Naša armija je spremna da u svakom trenutku da udari na neprijatelja ili koaliciju neprijatelja. Omladina se, takođe, podigla. Bobrena spremnost ni u kom slučaju ne ometa naš rad na izgradnji socijalizma. Nasuprot tome, pružila je veće jačanje razvoju ekonomije i kulture u našoj zemlji.

U ovim trenucima, sovjetski i jugoslovenski revizionisti, grčki i italijanski fašisti dobro znaju da će se suočiti sa smrtonosnim udarcima ukoliko se drznu na bilo kakvu avanturu protiv Albanije. Ovo smo svima stavili do znanja. Generalno gledajući, situacija u našoj zemlji bezbedna sa velikim mogućnostima. Međutim, ne smemo da odmaramo na lovorikama, već svakog dana moramo da radimo sve više i više.

Svima je jasno da militaristička, fašistička diktatura danas postoji u Sovjetskom Savezu. Ali, kao što je svima poznato, gde postoji ugnjetavnje postoji i pokret, tako, i u Sovjetskom Savezu i u satelitskim zemljama postoji revolucionarni pokret koji polako raste. Imperijalizam je natovario veliki pritisak na Sovjetski Savez. Sa jedne strane, imperijalizam želi da porazi Sovjetski Savez kao rivalističku imperijalnu silu, sa druge strane, da bi sprečio nastanak revolucionarnih pokreta po svaku cenu, ili da ih odmah ugasi ako se pojave, ne samo u Sovjetskom Savezu već i u satelitskim zemljama.

Sovjetski Savez pokušava da ostvari dva cilja: - prvi: da slomi svaki revolucionarni pokret koji se pojavi; - drugi: s obzirom da je nesposoban da porazi SAD kao rivalističku imperijalističku silu, teži ka tome da zadrži svoju poziciju i da osigura da zajedno sa SAD imperijalizmom vladaju svako u svojoj sferi uticaja.

Veoma nam je drago što Komunistička partija (marksističko-lenjinistička) Ekvadora napreduje. Drugovi sa kojima ste se sreli odmah su me informisali o održanim razgovorima i iskustvima koje ste razmenili. Održaćemo poseban sastanak kako bi informisali Politbiro CK o korisnim i plodonosnim razmenama između naših Partija i ostalih bratskih partija. Veoma smo srećni što vaša partija bez prestanka unapređuje sebe i napreduje na marksističko-lenjinističkom putu. Takođe, potpuno se slažemo sa gledištima vaše partije i ubeđeni smo da je put koji sledite ispravan. Nema

sumnje da vi bolje od bilo koga drugog znate probleme koji vas pogađaju i konkretne načine da ih rešite, zasnivajući rešenja na našoj ideologiji, marksizma-lenjinizma.

Vaša partija je jedina u poziciji da valjano razradi taktiku zasnovanu na marksisitičko-lenjinističkoj strategiji, jer kao srce proletarijata i naroda Ekvadora bolje znate situaciju u vašoj zemlji i legitimne težnje vašeg naroda. Iz ovog razloga, dokle god vaša partija ima ispravnu strategiju zasnovanu marksisitičko-lenjinističkoj teoriji i stvarnom stanju u zemlji, taktika koju primenjuje će biti prava i revolucionarna. Tokom našeg Narodno-oslobodilačkog rata i mi smo primenjivali razne taktike kao i vi sada.

Naše partije bi trebalo da pokušaju da uče jedna od druge. Ali svaka partija mora da ima na umu da su neka iskustva drugih partija primenljiva samo u uslovima tih zemalja, i možda neće biti primenljiva u uslovima drugih zemalja. Moraju da razrade i usvoje iskustvo drugih partija kada vide da im zatreba i da mogu da primene na konkretne uslove, u suprotnom upadaju u stereotipe. Iz našeg iskustva, ne možemo vam reći da li su naše taktike prigodne za vas. Na vama je da ih proučite i izaberete šta želite od njih, ali imajte na umu da je marksizam-lenjinizam, opšti zakoni proleterske revolucije pružaju kompas koji nas sprečava da grešimo po ovom pitanju. Jedino ovi zakoni čuvaju pravu marksisitičko-lenjinističku partiju od grešaka.

Ne grešimo oko ovih zakona i zato svakog dana, sve više i više, pokušavamo da upoznajemo sebe sa njima, i zato nikad ne klizimo u revizionizam, ili Trockizam, levi avanturizam ili u druge anti-marksisitičke trendove.

Vi ste bolje nego ja upoznati sa ovim teorijama, sa opasnostima i štetom koju nose. Na primer, Če Gevara je ubijen. Takva stvar mora da se desi jer revolucionar može biti ubijen. Međutim, Če Gevara je bio žrtva svojih ne-marksisitičkih pogleda.

Ko je bio Če Gevara? Kada govorimo o Če Gevari takođe mislimo o nekom drugom ko se predstavlja kao marksista, u poređenju s kojim je, po našem viđenju Če Gevara koji malo priča. Bio je pobunjenik, revolucionar, ali ne marksista – lenjinista kao što pokušavaju da ga prikažu. Možda grešim, vi Latinoamerikanci ste bolje upoznati sa Če Gevarom, ali mislim da je bio levičarski borac. Njegovo buržoasko i sitnoburžoasko levičarenje, kombinovano sa nekim idejama koje su bile progresivne, ali takođe anarhističke, koje su na kraju dovele do avanturizma.

Viđenja Če Gevare i bilo kog drugog ko se predstavlja kao marksista i traži "očinstvo" nad ovim idejama nikada nije bio, niti je imao neke veze sa marksizmom- lenjinizmom. Če Gevara je imao neke trenutke u njegovom usvajanju marksizma-lenjinizma koji su bili ispravni, ali ipak nisu postali njegovi filozofski pogledi na svet koji su mogli da ga prisile ka originalnim revolucionarnim delovanjima.

Ne možemo da kažemo da su Če Gevara i njegovi drugovi bili kukavice. Ne, nikako! Nasuprot, bili su hrabri ljudi. Postoje i buržuji koji su hrabri ljudi. Ali jedini pravi heroji i hrabri proleterski revolucionari su oni koji nastavljaju sa svojim marksisitičko-lenjinističkim filozofskim principima i ulažu svu svoju fizičku i psihičku energiju u službu svetskog proletarijata i oslobođenja naroda od imperijalističkog jarma, feudalnih gospodara i drugih.

Branili smo kubansku revoluciju jer je bila usmerena protiv američkog imperijalizma. Kao marksisti- lenjinisti možemo malo da je proučimo i ideje koje su bile vodeće u ovoj borbi. Kubanska revolucija nije počela na osnovama marksizma-lenjinizma i nije izvedena na osnovnim zakonima proleterske revolucije marksisitičko-lenjinističke Partije. Nakon oslobođenja zemlje, ni Kastro nije krenuo marksisitičko-lenjinističkim putem, već nasuprot, nastavio je sa svojim liberalnim idejama. Činjenica koju niko ne može da ospori je da su učesnici u ovoj revoluciji uzeli

oružje i otišli u planine, ali je takođe i neosporna činjenica da se nisu borili kao marksisti- lenjinisti. Bili su borci za slobodu protiv Batistine klike i trijumfovali su baš zato što je ta klika bila slaba veza kapitalizma. Batista je bio poslušni lakej imperijalizma koji je ugnjetavao kubanski narod. Kubanski narod se borio i pobedio ovu kliku i američki imperijalizam u isto vreme.

Po našem mišljenju, teorija po kojoj revoluciju izvodi nekoliko „heroja“ predstavlja opasnost za marksizam-lenjinizam, naročito u zemljama Latinske Amerike. Vaš južnoamerički kontinent ima velike revolucionarne tradicije, ali kao što smo rekli gore, takođe ima i druge tradicije koje mogu da se čine revolucionarnim, ali koje nisu na revolucionarnom putu. Svaki puč u J. Americi se naziva revolucijom! Puč nikada ne može biti revolucija, jer je zbačena klika zamenjena novom klikom, i stvari ostaju nepromenjene. Kao dodatak svim anti-marksisističkim trendovima koji postoje u redovima starih partija koje su se stavile u službu kontra-revolucije, javlja se i novi trend koji zovemo levi avanturizam.

Ovaj trend, i drugi izdanak buržoazije, moderni revizionizam, predstavljaju veliku opasnost za narode Latinske Amerike. Pažljivo prikriiven, moderni revizionizam je veliki obmanjivač naroda i revolucionara. U svakoj zemlji ima različitu masku. U Latinskoj Americi je to fidelizam (kastroizam) prerušen u marksizam-lenjinizam koji vodi narode čak i revolucionare u levi avanturizam. Čini se da je ovaj trend u suprotnosti sa modernim revizionizmom. Oni koji nisu ideološki potkovani misle da je tako, ali ustvari u nije. Fidelisti se ne protive modernom revizionizmu. Nasuprot, oni su u njegovoj službi. Drugačiji putevi koje oba trenda prate vode ih do istog cilja.

Stvar je u tome da gde god da sovjetski revizionisti ne uspeju da spreče mase radničke klase i narod da izvedu revoluciju, ovaj trend se pojavi i putem puča uništi ono što revizionisti nisu uspeali da unište putem evolucije. Sovjetski revizionisti i sve izdajničke klike koje vode revizionističke partije propovedaju evoluciju, suživot i ostale anit-marksisističke teorije koje znamo. Levi avanturizam se čini više revolucionarnim jer zagovara oružanu borbu! Ali šta podrazumeva pod oružanom borbom? Pučeve – očigledno. Marksizam-lenjinizam nas uči da jedino ponosnim i siigurnim koracima, zasnivajući naše principe na doktrini marksizma – lenjinizma, osveščivanjem masa možemo osigurati pobedu u pripremi i pokretanju oružanog ustanka, i jedino tako nećemo upasti u levi avanturizam.

Autori teorije da „motor pokretač“ pokreće „veliki motor“ govore da su za oružanu borbu, ali su zapravo protiv nje i rade na tome da je diskredituju. Ovaj primer i tragični kraj Če Gevare, i propagiranje ove teorije od nabeđenih marksista, koji se protive velikim borbama narodnih masa su javno poznate činjenice koje pobijaju njihove tvrdnje: „Moramo da se čuvamo naroda da nas ne bi izdao, da nas ne bi predali policiji. Moramo da oformimo „divlje“ izolovane odrede kako ih neprijatelj ne bi našao i kako narod ne bi trpeo neku odmazdu!“ Propagiraju ove i još mnogo zbunjujućih teorija koje dobro znate. Koja je to vrsta marksizma-lenjinizma koja zagovara napadanje neprijatelja preko ovih „divljih“ odreda bez marksisitčko-lenjinističke Partije koja bi predvodila borbu? Ne postoji ništa marksisitčko-lenjinističko u tome. Takve anti-marksisističke i anti-lenjinističke teorije mogu samo da doprinesu porazu marksizma-lenjinizma i revolucije, baš kao Če Gevarin poduhvat u Boliviji.

Ovakav trend baca loš glas na teze o oružanom ustanku. Kakvu veliku štetu prouzrokuje revoluciji! Ubistvom Gevare, zagađene uticajem ovih anarhističkih pogleda narodne mase misle: „Sad ne postoji niko drugi da nas vodi, da nas oslobodi!“ Ili će opet grupa ljudi sa novim Če Gevarom krenuti u planine da izvodi revoluciju, a narodne mase, koje mnogo očekuju od ovih pojedinaca, i izgaraju u želji da se bore protiv buržoazije, mogu da budu obmanjene kako bi ih pratile. I šta će se desiti? Ono što nam je svima jasno. S obzirom da ovi ljudi nisu avangarda radničke klase, s obzirom da nisu vođeni prosvetiteljskim principima marksizma-lenjinizma, naići će na nerazumevanje među

širim narodnim masama i propašće, pre ili kasnije, i u isto vreme istinska borba biće diskreditovana, jer će mase gledati na oružanu borbu sa nepoverenjem. Moramo da pripremimo mase politički i ideološki, i da ih ubedimo kroz njihovo praktično iskustvo. Zato kažemo da je ova reakcionarna teorija o revoluciji koja se širi Latinskom Amerikom je izdanak modernog revizionizma i mora biti razotkrivena od strane marksista-lenjinista.

Lideri nekih latinoameričkih država predstavljaju se, u nekom skrivenom obliku kao opozicija Sovjetskom Savezu, ali ne možemo ih smatrati za pravu opoziciju. Ove reči su posledica pritiska i ucena kako bi se stekle neke koristi s jedne strane, i zavaravanje naivnih s druge strane. Kada bi zagovornici ovih teorija prestali da služe Sovjetima u njihovoj imperijalističkoj- revizionističkoj ekspanziji, Sovjeti bi im ukinuli svu pomoć. Dobro znamo Sovjete. Međutim, ovo se neće desiti jer sa divljenjem služe Sovjetima. Zato im sovjetski revizionisti pružaju pomoć i drže ih u životu.

Dužnost je svih marksista-lenjinista da izlože ovakve anti-marksisitičke trendove, nabeđene marksiste, koji koriste marksisitičku terminologiju samo kao masku bez koje bi bili izgubljeni. Moramo da im pocepamo te maske i to organizovanom borbom na marksisitičko-lenjinističkom putu, kao što vi to radite, drugovi iz Ekvadora.

Vrlo smo zadovoljni načinom na koji ste ojačali Partiju i ispravnim stavovima koje imate o oružanoj borbi. Ako mi marksisti temeljno ne razumemo da Partija mora da bude jaka kao čelik i da ovo može da bude izvedeno jedino na marksisitičko-lenjinističkom putu, ne možemo da ostvarimo pobedu. Naš narod, kao i vaš, se borio u prošlosti ali nije pobedio. Naš narod je iznedrio dobre i sposobne pojedince, osobe sa prosvetljenim umom i velikom revolucionarnom odlučnošću, koji su se puškom i olovkom borili protiv Turaka, kasnije i protiv drugih osvajača. Ali su svoju krv prolili uzalud. Buržoazija i feudalni gospodari su eksploatisali narodne pobeđe i ove pojedince kako bi hranili svoje interese, dok je narod i dalje bio ugnjetavan. Ovo se dešavalo jer nije bilo napredne partije, kamoli marksisitičko-lenjinističke partije koja bi vodila naš narod napred. Tek nakon osnivanja Komunističke partije, Albanci su shvatili višegodišnje težnje; tek pod vođstvom Partije nisu uzalud prolivali krv i znoj. Vođstvo marksisitičko-lenjinističke partije osigurava pobedu naroda, a ne postepci gerilaca, kao što neki propovedaju.

Radujemo se što ste vi iz partije očistili elemente strane pravoj marksisitičko-lenjinističkoj partiji. Zadovoljni smo što jasno uviđate kako partija treba da bude ojačavana i širena, koji klasni elementi bi trebali da budu njeni članovi, kako treba da se širi na selu, i na prvom mestu, kako je što dublje usaditi u redove radničke klase. Ljudi se ne rađaju kao komunisti, ali se rađaju čisti, i tokom života i svakodnevnih borbi uče, obrazuju se i postaju komunisti koji će žrtvovati svoje živote za ideale. Vrlo je dobro što ste otvorili škole i kurseve za marksisitičko-lenjinističku edukaciju. To smo i mi radili za vreme rata. Učenje i asimilacija marksizma-lenjinizma su osnova za spas svakog komunista i svake marksisitičko-lenjinističke partije.

Čak i danas, to je kurs na kome ostajemo. Uveravamo vas, dragi drugovi, da je naša partija duboko povezana sa narodom, i da je težila i da će uvek težiti da obrani čistotu marksizma-lenjinizma, i da će neumorno raditi da ojača proleterski internacionalizam. Partija će učiniti sve da se osigura da njeni naponi i naponi naroda razumeju i stvore uslove, ne samo zbog konsolidacije naše socijalističke Otadžbine, i takođe za osnaživanje prijateljskih veza između bratskih marksisitičko-lenjinističkih partija, da bi i naša partija dala svoj skromni doprinos, posvećujući svoju energiju zajedničkom cilju, trijumfu proleterske revolucije.

Vrlo smo ganuti visokim ocenama koje ste dali radu naše Partije. Kao marksisti-lenjinisti, razumemo sve što ste rekli o našoj Partiji i njenom iskustvu. Zahvaljujemo vam za sve ovo i to je vrlo ohrabrujuće za nas jer znamo da dolazi od jasnog i čistog suda marksista-lenjinista. Naravno, kao marksisti- lenjinisti, uveravamo vas da nas ovo ne čini uobraženim. Nasuprot, povećava naš

osećaj odgovornosti da zavredimo makar jedan posto onoga što kažete. Stoga, moramo se boriti još jače, moramo još časnije izvršavati svoju dužnost, kako bi osigurali da svaka naša akcija ne šteti velikom cilju socijalizma u svetu, cilju svetske revolucije, već da svaka naša akcija služi kao ohrabrenje i primer svima kako bi marksisticko-lenjinističke partije rasle i jačale jer kako kaže stara albanska izreka: „Jedan ili dva cveta ne znači da je leto..” Da bi socijalistička revolucija trijumfovala svuda potrebno je više cvetova. Ovako mi shvatamo našu internacionalističku dužnost.

I za nas će ovaj sastanak ostati nezaboravan jer ste nam dosta pomogli onime što ste rekli o situaciji u Južnoj Americi. Osećamo da smo sto puta snažniji kad vidimo da ste prava marksisticko-lenjinistička partija sa jasnom linijom i perspektivom. Nema sumnje da će takva partija sigurno trijumfovati. Kažete da je vaša partija mala, ali kada je naša partija osnovana imala je oko 200 članova. To nas nije sprečilo da pridobijemo mase, da ih vodimo, da se borimo i da zajedno sa njima pobedimo domaće i strane neprijatelje, trijumfujemo i uspostavimo diktaturu proletarijata.

Veliku snagu dobijemo da nastavimo našu borbu kada vidim da je vaša partija u Ekvadoru partija sa briljantnom budućnošću jer nosi barjak marksizma-lenjinizma!

Kažete da ste grešili, da niste videli neke stvari kako je trebalo. Koja partija nije pravila greške? I naša partija je pravila greške u svojoj revolucionarnoj aktivnosti, ali ne u opštoj liniji. Važno je smo greške ispravili čim smo ih otkrili.

Ono što ste rekli o osnaživanju rada partije sa organizacijama omladine i žena je veoma važno za revoluciju. Primetio sam, a i sami ste rekli u vašim razgovorima sa našim drugovima, da ste veoma zainteresovani za studentsko pitanje. To je vrlo dobro, ali morate imati na umu da su studenti deo omladine. Takođe, pridajete važnosti prolemima na selu i problemima radničke klase. Ako pridajete važnosti ovim problemima morate da budete zainteresovani za probleme omladine i žena na selu. Stvar je u tome da morate bolje da konkretizujete ova pitanja. Bićemo veoma srećni ako vam naše skromno iskustvo pomogne.

Dodao bih i ovo: Naša Partija je bila mala, naša radnička klasa u vreme osnivanja partije je tek bila mala. Zahvaljujući velikom radu Partije, omladina je prigrlila ideologiju marksizma-lenjinizma. Partija ih je brzo organizovala, učestvovali su u ratu i igrali izuzetno važnu ulogu u ratu; borili su se prosvetljeni ideologijom radničke klase.

Što se tiče žena, slogan Partije je od početka bio da oružana borba ne može da vođena i pobeda ne može da bude izvojevana bez njih. Partija je naglasila da žene moraju da razumeju da istovremeno dok se bore za oslobođenje Otadžbine, bore se i za emancipaciju žena. U to vreme Partija je govorila: „Ako žene ne razumeju veliku ideju Partije o njihovom učešću u ratu, neće biti pravog oslobodilačkog rata.” Veliku važnost smo pridali ovom pitanju jer žene bi postale smetnja ratu, jer samo je trebalo da pitaju muževe i sinove, gde idu i zašto ih ostavljaju? Da im kažu da ne idu u rat, da gledaju svoja posla, šta će dobro izaći iz rata? I stvari bi krenule drugim pravcem.

Partija je temeljno odradila svoj posao da su žene postale vatreni propagatori Partijske linije u porodice. „Lati se puške”, tako bi podsticale svoje muževe i sinove, „i priključi se oslobođenju Otadžbine!”. Razumete drugovi koju hrabrost ovo nosi od strane žena čiji su se muževi ili sinovi latili puške i priključili partizanima.

Kad god bi ušli u kuće naših ljudi, u gradu ili na selu, žene su nam davale svu moguću pomoć, povezivale su se sa našim ratom i linijom Partije. Njihovi muževi ili sinovi su se borili u planinama i kad otišli u njihove kuće u sklonište ili po hranum tretirale bi nas kao sinove ili rođake. Vidite važnost žena i njihove aktivnosti! U ovim uslovima je uspostavljena ženska organizacija u našoj zemlji. Naravno, isti proces će se razviti u vašoj zemlji. Na početku smo naišli na mnogo poteškoća,

nismo sve postigli odjednom. Znamo koje su poteškoće u kapitalističkim zemljama, ali sve mogu da budu prebrođene ako je linija pravilna i partija odlučna.

Vi ste nam, dragi drugovi, mnogo pomogli u daljem podizanju samopouzdanja za buduće pobjede u našoj zajedničkoj borbi. Uveravamo vas da ćemo časno ispuniti naše zadatke kao vojnici revolucije, kao lojalni vojnici marksizma- lenjinizma. Voleli bi da u svemu posmatrate našu Partiju kao svoju. Spremni smo da vam damo koju god pomoć želite i matrate korisnom, jer je to naša internacionalna dužnost. Ako to ne uradimo ne možemo da smatramo sebe marksistima. Nećemo štedeti ni u čemu da vam pružimo svaku moguću pomoć, kao našim drugovima i braćom, jer je vaša internacionalna pomoć nama, takođe velika.

Takođe nam pomažete i svojim iskustvom, i ako primetite da idemo u pogrešnom smeru, molimo vas kritikujte nas, prodrmajte nas svojim otvorenim kriticismom i budite uvereni da smatramo vaš kriticism kao najsvetiju stvar. Naš narod kaže, da onaj koji te kritikuje kritikuje te jer te voli, onaj koji te ne voli tapše te po leđima da nastaviš na pogrešnom putu.

Naša marksističko-lenjinistička dijalektika nas uči da ništa ne ide po planu, da ljudi ne razmišljaju po istom principu, da nemaju svi jednaku energiju. U ovim uslovima, implementacija Partijskih normi, boljševičkog kriticisma i samo-kritike ispravlja ljude, drži partiju čistom i nosi revoluciju napred.

Ovo su veze koje želimo, ovo je iskrena proleterska ljubav koju želimo da imamo jedni za druge, za revoluciju, i što više činimo jedni za druge moramo biti više skromniji. Skromnost komunista mora biti uzorna, kao proleterska; napori i misli komunista moraju biti jednaki proleterskim, osećanja u njihovim dušama i srcima moraju biti kao kod proletera. Jedino tako naša revolucija može da napreduje.

Drugovi, žao nam je što nas napuštate, ali budite uvereni da su naša srca ujedinjena sa vašim.

Znamo da ste veoma zauzeti. Veći i teži zadaci vas čekaju u budućnosti, ali bićemo srećni kad bi dolazili češće i ostajali duže u našoj zemlji, ne oslanjajući se na činjenicu da ovo ne može biti urađeno u skladu sa našim željama.

Neka se vaša velika želja ispuni, nek dođe dan kad vas možemo posetiti u vašoj zemlji.

Enver Hodža

Prevod i digitalizacija:
Revolucionarni savez rada,
2021.

DIGITALNA BIBLIOTEKA MARKSIZMA-LENJINIZMA